

Γλώσσα Β' Δημοτικού

Ενότητα 2

Με το «σεις» και με «σας»

Η Σερενάτα για το Κανταδοχώρι

Η Σερενάτα έχει ένα κρυφό όνειρο. Πώς θα ήθελε να γίνει ένα μουσικό σχολείο και στο δικό της χωριό! Να, κάτι σαν ωδείο! Δε δίστασε, λοιπόν, να χτυπήσει πρωί πρωί την πόρτα του δημαρχείου.

- Καλημέρα **σας**, κύριε Προεδράκη, είπα με όλη της την ευγένεια η Σερενάτα.

- Ποιος καλός άνεμος σε φέρνει τόσο νωρίς στο γραφείο μου;

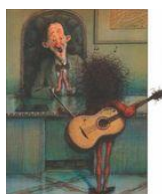
- Η αγάπη μου για τη μουσική. Βρήκα το θάρρος και ήρθα σε **σας**, γιατί όλη νύχτα δεν έκλεισα μάτι.

- Σοβαρέψου Σερενάτα! Τι προσπαθείς να μου πεις;

- Όπως **σας** είπα, όλη τη νύχτα συλλογιζόμουνα... Πώς είναι δυνατόν ένα χωριό σαν το δικό μας, με τέτοια ιστορία, να έχει ξεχάσει τη μουσική; Μήπως ήρθε η στιγμή να της χαρίσουμε ένα σπίτι;

- Μουσική; Ιστορία; Σπίτι; Τι είναι όλα αυτά που μου αραδιάζεις! Εδώ εγώ καίγομαι στη δουλειά και εσύ μου μιλάς για άλλες εποχές... για περασμένα μεγαλεία. Σαν τότε που παίρναμε το μαντολίνο και κάναμε καντάδες... αχ... άλλες εποχές!

Όστε για σας η μουσική είναι περασμένο μεγαλείο... η μουσική που ομορφαίνει τη ζωή μας, εκείνη που κάποτε χάριζε το γέλιο στα πρόσωπά μας... για σας είναι ένα τίποτα!

*Μάρω Θεοδωράκη, «Η Σερενάτα για το Κανταδοχώρι»,
εκδ. Ελληνικά Γράμματα, εικονογράφηση Νικόλας Ανδρικόπουλος*

Μαθαίνω να μιλάω ευγενικά. Χρησιμοποιώ τις λέξεις

ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΕΣΕΙΣ, ΣΑΣ, ΜΑΣ

Σήμερα η Χαρά ξεκίνησε μόνη της και έφτασε πιο νωρίς στο σχολείο. Περιμένοντας να χτυπήσει το κουδούνι, κάθεται στο παγκάκι της αυλής και διαβάζει ένα παραμύθι. Η Γαλήνη την πλησιάζει...

- Καλημέρα, Χαρά! Τι διαβάζεις;
- Καλή **σου** μέρα! Διαβάζω ένα βιβλίο που μοιάζει με παραμύθι. Το λένε η «Σερενάτα για το Κανταδοχώρι».
- Διάβαζε φωναχτά, να ακούω και εγώ!

Η δασκάλα πρόσεξε τη Χαρά που διάβαζε το παραμύθι και, μόλις μπήκαν στην τάξη, ρώτα τα παιδιά...

Δασκάλα: **Σας** αρέσουν τα παραμύθια;

Παιδιά: Ναι! Ναι! Πολύ!

Χαρά: Κυρία, **εσείς** διαβάζετε παραμύθια;

Δασκάλα: Ναι, μου αρέσουν πολύ, γιατί με ταξιδεύουν σε χώρες φανταστικές.

Λουκάς: Εμένα μου αρέσει όταν μου τα διαβάζουν άλλοι.

Δασκάλα: Καλό είναι να τα διαβάζετε και μόνοι **σας**.

Λουκάς: Κυρία, κυρία, θα μας διαβάζετε **εσείς** ένα παραμύθι στην τάξη;

Παρατηρώ της λέξεις με το κόκκινο χρώμα .

Η Χαρά και η Βάγια παίζουν μετρώντας τις συλλαβές των λέξεων. Να τους πούμε πώς λέμε τις λέξεις που έχουν λίγες και πώς τις λέξεις που έχουν πολλές συλλαβές;

1 συλλαβή → μονοσυλλαβές → με, ναι, και, το

2 συλλαβές → δισύλλαβες → μέρα, πόδι, χέρι

3 συλλαβές → τρισύλλαβες → πατάτα, κανάτα, σκυλάκι

4,5,6,7 συλλάβες → πολυσύλλαβες → παπαρούνα, λαχανόκηπος, ημερολόγιο, σαρανταποδαρούσα

Η σκάλα με τους τόνους

Γράφω μια λέξη
τέσσερις συλλαβές έχει!
Αν στο πρώτο σκαλί σταθώ,
τόνος δεν υπάρχει εδώ!
Αν στο δεύτερο σκαλί σταθώ,
ένα κεφαλαίο γράμμα συναντώ!
Αν στο τρίτο ανεβώ,
του βιβλίου το κεφάλαιο κοιτώ!
Στο σκαλί το πάνω το μεγάλο
τόνο δεν μπορώ να βάλω!

